

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مثبت اندیشی بر ناگویی هیجانی و خودبخشایشگری مادران کودکان دارای ناتوانی های یادگیری

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

علی محمد ناعمی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه آزاد سبزوار

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر آموزش مثبت اندیشی بر ناگویی هیجانی و خودبخشایشگری مادران کودکان دارای ناتوانی های یادگیری سبزوار (1395) انجام شد. این پژوهش، نیمه تجربی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. 34 نفر از مادران کودکان دارای ناتوانی های یادگیری 6 - 12 ساله سبزوار به صورت تصادفی انتخاب شده و در دو گروه جایگزین شدند. پرسشنامه های ناگویی هیجانی تورنتو و خودبخشایشگری ول، دی شی و واکینی به عنوان پیش آزمون اجرا شد. مادران گروه آزمایشی 8 جلسه 75 دقیقه ای دربرنامه آموزش مثبت اندیشی شرکت کردند و آن گاه پس آزمون اجرا شد. داده ها با روش تحلیل کوواریانس مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد که آموزش مثبت اندیشی موجب کاهش ناگویی هیجانی و مولفه های آن (دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تمرکز بر تجارب بیرونی) و نیز افزایش خودبخشایشگری و مولفه های آن (احساسات و کنش های خودبخشایشگری و باورهای خودبخشایشگری) شد. براین اساس آموزش مثبت اندیشی یک برنامه مداخله ای موثر برای کمک به مادران کودکان دارای اختلال یادگیری می باشد.

کلمات کلیدی:

مثبت اندیشی، ناگویی هیجانی، خودبخشایشگری، ناتوانی های یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/887046>

